

Nummer 4

Datum: december 2016

Redactie: Jannie Tonkes, Clarine de Haan, Jacqueline Heringa

Redactieadres: redactie@cafedeamer.nl

Deze keer met:

- sAmen door Albert Haar
- Amer Groendag zaterdag 15 oktober door Denise Veldhuis
- Amer Anders: 'Jannes van der Wal' door Henny Többen
- Wist u dat: *Anekdote Douwe Bob, *Ludieke inschrijfdag, door Jacqueline Heringa
- Zummer op Zien Zundags door Ineke Touwen
- Vrijwilligers van De Amer door Hans Heringa
- Inschrijfdag van waardige aard

sAmen

door Albert Haar, voorzitter Bestuur Café De Amer

Hoezeer Amen veranderd is in de honderd jaar dat het café er nu staat merkte ik met name in het gesprek met oud-Amenaar Hendrik Dekker. Hij woont, met zijn vrouw, in verzorgingscentrum De Wenning in Rolde. Hij vertelde bijvoorbeeld dat ze in zijn kinderjaren, Hendrik is van 1920, met 21 kinderen vanuit Amen naar de school in Ekehaar gingen. Het aantal kinderen in de basisschoolleeftijd is nu op een hand te tellen. Actieve boeren zijn er ook amper meer in Amen. In plaats van een werkgemeenschap is Amen nu vooral een wooncentrum. De baanderdeuren zijn gesloten, de luiken open. Toch is het dorp nog zeer actief en dat De Amer daar een belangrijke rol in vervuld bleek

deze zomer. De reünie van Amenaren, tijdens het literaire festival Zomerzinnen, werd door ongeveer honderd mensen bezocht en de vrolijke feestavond in De Amer op 17 september, met de Boodschappers van het Algemene Nut, had over belangstelling niet te klagen. Daaraan

voorafgaande kreeg Bé Warmelts, als voorzitter van de boermarke Amen, door de voorzitter van stichting De Amer, een heuse boerhoorn aangeboden. Het instrument symboliseert de gemeenschapszin, saamhorigheid en muzikaliteit in Amen. Die muzikaliteit kreeg vorm door het initiatief van Ab Slichter en Ineke Schepers in 1991 om, met behoud van oude interieur van het café van Albert en Albertje Boelens, met gelagkamerconcerten te beginnen. Na 2007, het jaar waarin Ab stierf, nam stichting De Amer, het stokje over. Met de al gedurige inzet van een vaste groep vrijwilligers liggen nu 25 prachtige muzikale jaren achter ons. Jaren waarin de 'kleine'

muziek, blues en folk, later Americana, ruimschoots aan bod kwamen. Dat is gewaardeerd. De Amer kreeg de Dutch Blues Award voor al haar inspanningen om bluesmuziek een podium te bieden. Bijna veertig jaar geleden nam ik samen met Marga Kool in Zuidwolde het initiatief voor een cursus Drents. Het door ons gemaakte lesboek kreeg als titel Samen Wieders mee. Om op die wijze oude- en nieuwe Drenthen met elkaar te verbinden. Dat wens ik De Amer en Amen ook toe, met elkaar verder.

De Amer is als muziekpodium niet meer weg te denken in Drenthe en Amen blijft een levende gemeenschap. De Amer betekent veel voor een grote schare muzikkliefhebbers maar ook voor de artiesten. Bestuur, vrijwilligers en personeel besteden veel, vaak vrije, tijd om De Amer te laten functioneren. Ze willen dat graag met plezier doen. En tot plezier van velen. **sAmen!**

Amer Groendag zaterdag 15 oktober **door Denise Veldhuis , bewoner van De Amer**

Het bestuur, burens, personeel, vrijwilligers van de literaire hemel en vrienden van De Amer, hebben op 15 oktober de eerste Amer Groendag vorm gegeven en hoe! We hebben de bomensingel uitgedund, zodat Rien Bakker weer zon in de tuin heeft; bomen gekapt zodat de monumentale eiken op de grond van familie van Hijum weer mooi uit komen, hagen gesnoeid, ook om wat meer ruimte naast de

boerderij voor de auto's van de artiesten te kunnen creëren, takkenhopen verplaatst en heel veel opgeruimd. Al het snoeiafval hebben we gevlochten in de haag grenzend aan de westkant van het veld. Als deze takken na de winter lelijk zijn geworden, kunnen we ze opstoken bij het paasvuur. Het toegangshek bij de parkeerplaats is vervangen en voor het zijterras is ook een nieuw hek gekomen.

Prachtig. We werden getrakteerd op appeltaart van de Kalverhemstheugt en De Amer had voor snert en broodjes gezorgd. Bert Wiekema zorgde voor de hekken en stelde al zijn gereedschap en zwaar materieel ter beschikking en de familie Warmelts heeft grond aangevoerd, zodat de kuilen

en groeven die ontstaan waren na Zomerzinnen, weer opgevuld zijn. De Amer Groendag wordt vier keer per jaar gehouden. De volgende is eind februari/ begin maart. We zullen tijdig een berichtje sturen. Het was nu kort van te voren gepland. Voor Amer groene tips houden we ons aanbevolen!

Veel dank nogmaals aan iedereen, tot in De Amer.

'Amer Anders' presenteerde: '

Jannes van der Wal'

door Henny Többen, vrijwilliger Amer Anders

Meindert Talma & Band traden 14 september 2016 in De Amer op met Meindert's audiovisuele programma en nieuwe album over de legendarische dammer Jannes van der Wal.

De avond werd geopend door Auke Scholma, ex-Nederlands kampioen dammen, vriend van Jannes van der Wal. Hij vertelde op een leuke manier een persoonlijk verhaal over zijn ervaringen met Jannes van der Wal. Zijn verhalen waren droog en humorvol, waarbij ook de droge humor van Jannes duidelijk naar voren kwam. Na Auke Scholma was het aan Meindert Talsma en zijn band om het verhaal van Jannes van der Wal te vertellen. Meindert vertelde met behulp van foto's vele anekdotes en versjes van Jannes. Een beetje gek, echt Jannes.

Daarna enkele nummers van Meindert en band:

- *Strategie van mijn ziel'*: onder vertoning van films +foto's van diverse dampartijen met verschillende dammers.
- *'Dam Dam Dam'*: Dit lied is een eerbetoon aan de boekjes van Jannes
- *'De Tijd van Afrika is gekomen'*: het gaat over dammen als straatsport in Afrika.

Herman Grimme (de toetsenist van de band) vertelde tussendoor een leuk verhaal over zijn 'harde' ontmoeting met Jannes door een aanrijding op de fiets. Hierbij belandde de afhaalchinese van Jannes op straat.

Vlak voor de pauze bracht Meindert het 20 minuten durende nummer *'Jannes ballade'*. Dit was echt het hoogtepunt van de avond. In dit nummer zingt/vertelt Meindert het levensverhaal van Jannes met op de achtergrond foto's en filmfragmenten. Dit nummer laat duidelijk de opkomst en het verval van Jannes zien. 'Een speciaal geval, die Jannes van der Wal'.

Na de pauze speelde Meindert Talsma en band liedjes over Surhuisterveen in de jaren '60 en '70 waar Meindert is opgegroeid. Een leuk overzicht van herinneringen.

Auke Scholma speelde in het café gedeelte een damsimultaan met zo'n 16 enthousiaste dammers. Het was een mooie avond met vele herinneringen aan een

speciale man. Een avond die tot in de late uurtjes duurde.

foto: Cees de Jager

Wist u dat:

- **Douwe Bob: Ameroptreden beïnvloedt door Songfestival?** Douwe treedt erg graag op in De Amer. Toch was het dit jaar even niet zo heel vanzelfsprekend, zijn management gaf aan eerst te willen kijken naar verzoeken voor optredens in het buitenland. Dit n.a.v. zijn optreden bij het Songfestival. Dus geen vermelding in het programmaboekje. Maar Douwe is Douwe en dan komt het goed. En via het digitale netwerk kwam het bericht van zijn optreden. De vrienden werden gemaïld en ze konden reserveren. Het zondagmiddag- en avondconcert waren in een oogwenk vol. Toen het maandagavondconcert begon vol te lopen zijn ook de andere mailbriefontvangers uitgenodigd. De kaarten waren zo weg en met meer dan 100 mensen op de wachtlijst wordt daarop ook niet meer bijgeschreven.
- **Zaterdag 20 augustus: ludieke inschrijfdag!**

De Zeven Mappen en De Zeven Vrijwilligers!

Ondertussen vermaakte de verrassing van de dag, Maurice vd Hoek, de wachtende bezoekers met mooie liedjes in de tuin!

Zie ook bijdrage verderop door Hans Heringa!

Resultaat in cijfers: 4600 (!) reserveringen. Het leek iets rustiger vergeleken met de inschrijfdag in 2015, maar uiteindelijk is het verschil met die topscore maar 150!

De sfeer (niet in cijfers uit te drukken): om 07.45 uur zat het hele terras én de tuin al vol. Ook op dit tijdstip al opgevangen door Amer vrijwilligers.

Om 9.30 uur werd gestart met de groep van nr. 1 t/m 10 langs De Grote Tafel met

Aangenaam Terrassen bij Zummer op Zien Zundags door Jacqueline Heringa (bezoeker)

Voor het tweede achtereenvolgende jaar werd Zummer op Zien Zundags georganiseerd in de maanden juli en augustus. Elke zondagmiddag mooie akoestische optredens in het Café met de deuren wagenwijd open. Bij goed weer lekker buiten zitten en toch de muziek horen. Maar ook een praatje kunnen maken met bekenden, vrienden en vriendinnen. De klandizie was voor een deel bekend met De Amer maar voor een deel ook volstrekt onbekend. Zoals een vriendengroep uit Utrecht die langreed met de auto omdat ze naar Kamp Westerbork waren geweest. Op de

terugweg naar de camping in Schoonloo aangenaam verrast door al die gezelligheid daar bij dat Café. Extra stoelen werden naar buiten gehaald en stukken appeltaart werden aangesleept! Het was even rennen voor de bediening: 'maar met de extra hulp van de onmisbare vrijwilligers komt alles op zijn pootjes terecht!' Het terrassen werd bovendien nog extra sfeervol door alles wat er

langskomt bij de Amer, zelfs vliegt....een Drone. Je denkt rustig te zitten en luisteren maar plots

ouderwetse toetertjes van heuse Oldtimers die de 'rust' aangenaam verstoren. Nog niet bekomen van al het moois wordt de rust op zijn kop gezet met een optocht van moderne en hele grote tractoren. Verschil moet er wezen en ze zijn zo voorbij! Maar waar waren de solexen die ook vaak van de partij zijn? Die lieten zich deze middag niet zien. Maar alle gekheid op een stokkie, Café De Amer geeft onder alle omstandigheden uiteindelijk dat heerlijke ontspannen gevoel. Het neemt je mee in mooie muziek met bevlogen artiesten, grandioos natuurlijk uitzicht en fijne medewerkers die zich inzetten om het je naar de zin te maken. Ook met minder goed weer was Zummer op Zien Zundags altijd zomers warm!

Vrijwilligers van De Amer

door Ineke Touwen (vrijwilligers coördinator)

Hoeveel vrijwilligers heeft De Amer eigenlijk? Een vraag waarop ik het antwoord meestal schuldig moet blijven, maar deze column is een mooie aanleiding om de lijst erbij te pakken en de vraag eindelijk eens te beantwoorden... Ik tel en kom uit op 70 (!) mensen. Als ik de namen doorlees en bij iedere naam de persoon zie verschijnen, valt het me op hoe verschillend we zijn.

Verschillende leeftijden, verschillende muziekmaken, maar ook: heel verschillende beroepen en activiteiten. Misschien leuk om er, de volgende keer dat u in De Amer bent, een kleine quiz van te maken.... Wie zou de dominee in het gezelschap zijn? En wie het logistieke brein achter een internationaal bedrijf? Wie begeleider in de psychiatrie? Wie gemeente ambtenaar? Wie docent op een middelbare school? Wie verzekeringsagent? Wie geestelijk verzorger in een ziekenhuis? Wie boer? Wie

verpleegster? Wie journalist? Wie bibliotheekmedewerker? Wie sociaal werker? Wie verkoper in een platenzaak? Wie taartenbakster? Wie radiopresentator? Wie directeur van een daklozenopvangcentrum? Wie uitbater van een conferentiecentrum? En misschien wel de allergrootste vraag: wie o wie is toch de Sinterklaas van het gezelschap? Ik kan u verzekeren: u zult tot verrassende ontdekkingen komen. En al deze mensen komen vanuit dat andere leven naar De Amer om stoelen te sjouwen, muntjes te verkopen, bestuurlijke beslissingen te nemen, het pand te onderhouden, beeldopnames te maken en bovenal: geweldig mooie muziekmomenten te beleven. Samen met al die andere mensen die hun dagelijks leven ook even achter zich laten, hun nummer noemen van de reserveringslijst, een kaartje kopen, een biertje drinken, een gehaktbal eten en zich onder laten dompelen in de muziek en de sfeer van De Amer. Ik vind het een fascinerende gedachte hoe we zo samen komen, ons verbonden weten in de muziek, om dan weer uit elkaar te gaan, als vuurvliegjes de donkere avond in. Opgeladen voor wat we te doen hebben. Hoe we zo het Amervuur verspreiden, in klaslokalen en kantoren, in keukens en kerken. Ja zéker, ik ben een romanticus. Misschien is dat wat we als mensen van De Amer gemeen hebben: we kunnen de romantiek van het leven voelen en waarderen, dwars door al onze dagelijkse activiteiten heen.

Inschrijfdag van waardige aard

door Hans Heringa

Er zijn ochtenden waarop ik meer moeite heb met het bed uit te komen. Zaterdag was altijd de eerste dag van het weekend en dat was traditiegetrouw de ochtend van de avond daarvoor; de avond waarop het begin van het weekend ingeluid werd.

Maar deze ochtend was het symbolische begin van een nieuw seizoen van Café De Amer. Daar moet je wat voor over hebben. Dus zat ik met mijn slaperige kop naast mijn onvolprezene in de auto, op weg naar dat andere stel om met hen de inwijding van een nieuw seizoen op gepaste wijze te vieren.

Enmaal aangekomen op die gewijde plek bleek dat velen ons voor waren gegaan. Er schijnen

meer mensen te zijn die met droge ogen durven te beweren dat ze er geen enkele moeite mee hebben om op zaterdagmorgen vroeg op te staan. Buiten had zich reeds een grote mensenmassa verzameld. Je kon aan hun uitrusting het aantal malen herkennen dat ze eraan hadden deelgenomen. De oudgedienden zaten in comfortabele tuinstoelen hun ochtendkrant te lezen. (zijn er trouwens nog avondkranten?). De menigte had zich over een groot terrein verspreid. Halverwege Grolloo en

Amen dachten we de eerste stoelen te herkennen maar dat bleken ooeivaars te zijn. Tot in verre bermen stond her en der het blik geparkeerd. Binnen aangekomen bleken daar de eerste inschrijvers te zitten. Joy wist me te vertellen dat de eersten ver voor acht uur op de stoep hadden gelegen. De strategie is bij ons bij aankomst het volgende. De bestuurder ziet maar dat hij of zij zich redt, de anderen stormen linea recta naar de tafel waar de inschrijfformulieren verschaft worden. Daarbij gaat het uiteraard om het formulier, maar meer nog om het nummer. Het nummer bepaalt de tijd die je kunt besteden aan het genieten van de onovertroffen omgeving en natuur rond Café De Amer.

In eerdere jaren regelden we de inschrijving op een andere manier. Op zondag liepen we een knapzakroute die begon en, en daar ging het zeker ook om, eindigde bij het café van Ab. Het vereiste enig invoelend vermogen om Ab te bewegen ons te laten weten hoe het programma voor het komende seizoen eruit zag. En je had pech als Ab er eens niet was en vervangen werd door een andere tijdelijke uitbater, die lange waarvan me de naam allang ontschoten is. Dan zat er niets anders op dan een andere keer nog eens terug te komen voor een volgende poging. Niet dat Ab zich zondermeer overgaf aan de charme van mijn onvolprezene. Eerst was er het inleidende praatje met Ab over vele onderwerpen, veelal van min of meer beschouwende aard en besproeid met verkoelende dranken. Als we dan genoeg bijgepraat waren kwamen we dan 'tot zaken'. En als Ab echt in zijn hum was sleepte hij ons mee naar de woonkamer om ons te laten genieten van eerdere opnames van muzikale optredens. En als hij eenmaal in de muziek was, dan was je nog lang niet thuis. Wij wisten, en hij wist het ook, dat een dergelijke gang van zaken eigenlijk niet hoorde. Een ieder hoorde op zijn beurt te wachten, vond hij, we waren het daar eigenlijk ook wel mee eens. Maar zeg nou zelf, als je terugkomt van een mooie, zonnige maar ook lange wandeling in Drenthe bij De Amer en neerstrijkt op het terras, en Ab serveert je

zo'n biertje dat steekt als een adder, en je geniet met elkaar van de welverdiende rust en elkaars gezelschap, wat is er dan op tegen om eens iets illegaals te doen.

Nou was deze gang van zaken niet helemaal zonder risico; Ab was nogal nadrukkelijk in het geven van adviezen over welke optredens 'we eigenlijk toch echt niet konden missen'. In de praktijk kwam dat neer op alle optredens van dat seizoen.

We hadden ons dit keer recht tegenover de ingang van het café geposteerd. In de zon en achter het blik. Als je voor meerdere personen koffie en gebak moet halen is het raadzaam de loopafstand tot het minimale te beperken. Zo langzamerhand zagen we vele bekenden van eerdere keren langs komen waardoor er langzamerhand een euforisch gevoel bij me begon te ontstaan. Zo'n gevoel dat deze dag een geschenk was, om met Czelow Milosz te spreken. Die schreef daar een mooi gedicht over, maar dat ging over kolibries en kamperfoelie. Kennelijk deed dat hem veel want hij schreef in een volgende regel : "ik kende niemand die het benijden waard was".

Rond elf uur bereikte mijn euforie het toppunt met de bestelling van een gehaktbal.

"Nou al?" sprak Joy.

"Nou al!", sprak ik. Geluk moet je vieren. Milosz zou het roerend met me eens zijn.

In de tuin van De Amer speelde een twee mans formatie, gitaar. slide gitaar en zang. En wat speelden ze mooi! Rond twaalf uur speelden zij hun laatste nummer en waren wij rond met de inschrijving.

Het was een waardige, mooie zaterdagmorgen.

Voor alle vrienden van De Amer:

Dat het een prachtig, sfeervol en muzikaal jaar mag worden! Op jullie gezondheid en tot ziens in Café De Amer!

Reacties en bijdragen kunnen gemaïld worden naar: redactie@cafedeamer.nl

Tot de volgende 'Ameriteiten'!